

Bu çocuk müzikali, Çankaya Belediyesi'nin açtığı "I. Çocuk Tiyatro Oyunu Yazma Yarışması"nda "Övgüye Değer Ödülü"nü almıştır.

Seçici Kurul Üyeleri

M. Doğan Taşdelen : Çankaya Belediye Başkanı

M. Celal Kızıldağ : Çankaya Tiyatrosu Oyun Yönetmeni

Ümit Denizer : Oyun Yazarı

Prof. Dr. İnci San : Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Berka Özdoğan : Öğretim Üyesi

Canan Arısoy : TRT Çocuk Programları Sorumlusu

Nart Bozkurt : Çankaya Belediyesi Eğitim Kültür Ve Sosyal İşler Müdürü

"BU DÜNYALAR BİZİM ÇOCUKLAR" ÇOCUK MÜZİKALİ

Yazan: Yiğit TUNCAY

İKİ BÖLÜM

KİŞİLER :

PETER PAN

HANSEL

PİTKİN DEDE

PAPALİNA (DENİZ KIZI)

SİHİRBAZ KADIN

HANSEL'İN RUHU

OYUNCU (RAHİP - ŞEYH - TACİR)

BİR DANS GRUBU

GİRİŐ MÜZİĞİ...

TÜM KADRO

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

BİZ OLALIM

SİZ OLALIM

BİZ-SİZ OLALIM

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

BİZ CAN OLALIM

BİZ KAN OLALIM

BERABER AKALIM

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

HANI ELLERİNİZ

UZATIN BİZLERE

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

BİZ - SİZ OLALIM

NEŞE KATALIM

NEŞEMİZE

BİZ ÇOCUKLARIZ

BİZ DÜNYAYIZ

GELİN HEPİMİZ

TOPLANALIM

YÜREĞİMİZE

SEVGİMİZE

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

BİZ BİZE OLALIM

GÖZ GÖZE DİZ DİZE

MUTLULUĞA KOŞALIM

HEP BİRLİKTE

HEP BİRLİKTE

PETER PAN : (PERDE ÖNÜ) - İşte geeldimmmmm... Merhaba çocuklar, merhaba sizlere. Ya da hepimize. Niye mi geldim? Eee çağırдыңız ondan geldim. Efendim, ben kim miyim? Ama bunu ben söylemeyeceğim, bunu sizler bileceksiniz. Aranızda beni tanıyan var mı? Yaa demek yok. O zaman tanıtayım kendimi size. Benim adım Peter Pan. Evet doğru işittiniz, Peter Pan. Benim babam Barrie... Hay allah şimdi de Barrie kim diyeceksiniz. Bakın anlatayım size. James Matthew Barrie 9 mayıs 1860'da İskoçya'da doğmuş ünlü bir yazar. Belki de diyorsunuz ki, iyi de Barrie nereden senin baban oluyor? Bilirsiniz yazarlar, yazdıkları tüm eserlerinde çeşitli tipler yaratırlar. Barrie'de bir çok öykü yazdı. Bu öykülerden birinin kahramanı da benim. Yani beni o düşündü, hayalinde o yarattı. Şimdi söyleyin bakalım, Barrie babam sayılmaz mı? Hem beni öylesine yarattı ki, ölümsüz de kıldı. Bakın bu günlere, sizlere kadar ulaştım. Öyle değil mi? Ayrıca bana bir özellik daha verdi. Ben büyümeyen bir kahramanım. Barrie baba, (üzgün) 1937'de Londra'da öldü. Her yıl ölüm gününde mezarına giderim, bütün çocuklarla birlikte. Anneleriniz babalarınız beni bilirler. Onların anne babaları da tanılardı beni. Bakın bu gün sizlerle de tanıştık... Kim bilir belki yarın sizin çocuklarınızla da tanışırız. Olamaz mı?

Evet, benim adım Peter Pan... Büyüme istemeyen çocuk, Peter Pan. Hayallerinizdeki arkadaşınızım ben. Rüyalarınızdaki. Bu gün buraya neden geldim bilir misiniz? Sizlerle yeni bir hayal kurmaya.. Kuralım mı ister misiniz? Var mısınız? Hadi, hadi gelin hepimiz. Gelin benimle. Gidelim ülkeme. Gelin biz, biz olalım. (Hep birlikte konuşmasını sürdürür. Bu bir çağrıdır.)
AÇILSIN KAPILAR BİZİM OLSUN HAYALLER YAŞASIN VE YAŞANSIN MACERALAR...

(Işıklar değişir, perde yavaş yavaş, karanlıkta ve müzik eşliğinde açılır. Sahnenin sol tarafında

bir balıkçı kulübesi vardır. Üç tane de kayak görürüz. Sahnenin geri kalan kısmı deniz olarak düşünölmektedir. O bölüm zaman zaman değişen diğer mekanlar olacaktır.)

(Kulübenin önünde yaşlı bir balıkçı ağ örmektedir.. Az sonra, uykudan yeni kalkmış genç balıkçı, Hansel çıkacaktır.)

HANSEL - (Gizlice gelerek) Bööööö...

DEDE - Ayyyy, ayyy, ödümü kopardın.

HANSEL - Günaydın dede.

DEDE - Günaydın, günaydın da ödümü kopardın be evlat.

HANSEL - Ne o bugün erkencisin.

DEDE - Evet bugün öyle oldu.

HANSEL - Yoksa bu sabah sende mi balığa geliyorsun?

DEDE - Yok evlat yok.. Şu eskiyen ağları onarmak için erken kalktım.

HANSEL - Keşke bir gün de şu kayığı elden geçirebilsek.

DEDE - Acele etme her Şeyin bir zamanı var.

HANSEL - Acelesi mi kaldı dede, baksana dökülüyor.

DEDE - Neresi dökülüyor canım? Hem ondan başka iki tane daha var, onlarla ık balıŐa.

HANSEL - Bilirsin ben en çok onu severim. Deniz Kızlarının yanı başka. Sanki o denizin ta kendisi.

DEDE - Gene baŐladı.

HANSEL - İnan ki onu bana deniz kendisi armaŐan etmiŐ.

DEDE - Neden olmasın oŐlum? Belli beni bile deniz yarattı. Olmaz mı? Her Őeyimdir o benim. Anam, babam kardeŐim.. Tüm yaŐamım. En önemlisi tutkum. Her Şeyim. Bu güne dek yalnız onunla varoldum ben. Hepimiz. Evet evlat, ne verdiyse deniz verdi bize. Hiçbir karŐılık beklemeden... Bıkmadan, usanmadan o verdi her Şeyi...

HANSEL -  yle ama dedeciŐim, ara sıra en sevdiklerimizi de aldıŐı olmuyor mu?

DEDE - Evet evlat haklısın. Ama denizlerin de  fkelendiŐi olmaz mı? Zaman zaman diŐer canlıların kendisine karŐı yaptıklarına bir cevap veriyor belki.. Bir k kreyiŐ belki. Olamaz mı? Őunu aklından çıkarma oŐlum. Deniz kendisini seveni sever. HibirŐeyini esirgemez ondan.. Ama alabileceŐin kadarını alacaksın. Fazlası yok. O vakit onun da senden isteyecekleri olacaktır. KarŐılıksız hiçbir Şey yok bu evrende. Denizin de kıymetini bileceksin ki, kızıp acımasız olmasın sana karŐı.

ŞARKI

DEDE - Deniz bir tutkudur

Yaşamın olur, sonsuza dek

Onunla insan mutludur

Yaşamın olur severek

HANSEL - Deniz bir coşkudur

Kıymetini bilene dek

Onda insan hep genç olur

İsterse olur tek yürek

BİRLİKTE - Sev denizi

Sar denizi

Say denizi

Bütün varlığıyla sevsin bizi

Bak denize

Koş denize

Var denize

Bütün varlığıyla sarsın bizi.

Birimizi

İkimizi

Hepimizi

Hepimizi, hepimizi, hepimizi...

PETER PAN - (Sahnenin bir yerinden, belki de salondan ve birden) Merhaba!..

DEDE - (Korkarak) Merhaba!..

HANSEL - Merhaba... Şey, kimsin sen?

PETER PAN - Aaa, siz beni tanımıyor musunuz?

HANSEL - (ekinerek) Hayır, tanımıyoruz.

DEDE - İyi de, tanımamız şart mı?

PETER PAN - Yoo, şart değil tabi de.. Ama beni tüm dünya çocukları tanır. Öyle değil mi çocuklar?

(ocuklardan yanıt gelir?) Gördünüz m ?

DEDE - Ben bu yaşıma geldim, inan seni ilk kez görüyorum.

HANSEL - Ben de, ben de ilk kez..

PETER PAN - Ama ben sizleri tanıyorum.

DEDE - Tanıyor musun?

PETER PAN - Elbette. Yalnız sizleri değil, dünya üstünde yaşıyan bütün balıkçıları tanırım ben.

HANSEL - Bütün balıkçıları mı?

PETER PAN - Evet bütün balıkçıları. Örneğin, senin adın Pitkin Dede. Senin adın da Hansel değil mi?

HANSEL - Aaa, beni tanıyor.

DEDE - Beni de. Bu garip giysilerinle ve her Şeyi bildiğine göre sen, sen cin falan olmayasın. (Korkarak) Y r  evlat, kalk gidelim buradan.

PETER PAN - Durun, durun kaçmayın. Cin falan değilim ben. Ben, ben Peter Pan'ım. Tek amacım var benim, tüm insanlara yardım etmek.

DEDE - İyi de, bizimle daha açık konuŐ o zaman.

PETER PAN - (Sevecen)  nce, dostça el sıkıŐalım.. Tamam mı? (Elini uzatır, ötekiler hala çekinmektedir) Korkmayın. Ne dedik, dostça, kardeŐçe el sıkıŐacaęız.. (El sıkıŐırlar..)

PETER PAN - Gördünüz m , bir Şey olmadı.. Ben, ben yalnızca iyilikler için yaratılmıŐım, benden korkulmaz. Cin falan değilim...

HANSEL - Peki, kimsin?

ŞARKI

PETER PAN -

Peter Pan'dır adım

Beni yaratan adam

İskoçya'dandır babam

Barrie'dir yazarım

Peter Pan'dır adım

Çocukların rüyası

Büyüklerin dünyası

Hayallerde yaşarım

Peter Pan'dır adım

ocuklardır yaşamım

Ben her gün onlarda

Güzelliğe doğarım.

(Müzikle birlikte ışıklar değişir.)

PETER PAN - (Sahne kenarında) Evet sevgili çocuklar, o günden sonra Hansel'le çok iyi arkadaş oldum. Tabii Pitkin dedeyle de. Hansel'in başına bir Şeyler geleceğini biliyordum. Bir gün beni balığa davet etmişti. Birlikte ıkacaktık. İşte ne olacaksa, o gün olacaktı. Ne dersiniz çocuklar, gideyim mi onunla denize? Efendim, tamam, tamam gidiyorum.. (Peter Pan kaybolurken, ışıklar değişir ve sahne aydınlanır. Ortada bir kayık vardır.. Hansel ve Peter Pan ağ atmış beklemektedirler..)

PETER PAN - Ne zamandır balıkçılık yapıyorsun Hansel?

HANSEL - Doğduğumdan beri. Denizde doğmuşum ben. Anamı da babamı da denizde kaybettim ben. Çok küçükken.. O günden beri Pitkin Dedeyle yaşarım.

PETER PAN - Peki seviyor musun balıkçılığı?

HANSEL - Benim için balıklar güzellik, denizse sevgidir. Burada, denizde  zg r olurum ben. Sanki bir martı olmuşum gibi gelir. Kanatlanırım. Uçmak uçmak, sonsuza kadar uçmak gelir içimden.

ŞARKI

HANSEL - Balıklar güzellik

Sevgiler denizdir

Kanat bulur uarım

Özgürlük benimdir.

Bulduğum güzellik

Duyduğum sevgidir

Yüreğim özgürlük

Denizler benimdir.

PETER PAN - Ne güzel.. İnsanların güzelliği bulması, sevgiyi bulması, özgürlüğü duyması. Öyle değil mi ocuklar? Bilir misin Hansel, benim g zelliğim de ocuklar. Sevgilerim iyilik.  zg rl ğ mse uçmak, uçmak. İşte bütün bunlar da benim yaşamım.

HANSEL - İyiden iyiye öğrendim balıkçılığı.. Hadi bakalım. Bir.. İki.. Üç.. (Bir ucu kayıkta bir ucu kuliste olan ağı müzik eşliğinde ve belki koreoğrafik bir biçimde çekmeğe başlarlar.)

İKİSİ - Hooppp... Hooppp. Hoopp.

HANSEL - Aman tanrım ne kadar ağır bugün..

PETER PAN - Galiba denizin tüm balıklarını tuttuk bu gün.

HANSEL - Ya da batık bir gemi takıldı ağıma.

(Ağ yavaş yavaş çekilmektedir. Bu sırada bir inlemeğe benzer ses duyulur.)

PAPALİNA - İmdaat.. İmdat. Kurtarın beni. Kurtarın lütfen. İnsanların ağına düştüm.. İmdat.. imdat..

HANSEL - Peter yakaladığımız varlık konuşuyor, duyuyor musun?

PETER PAN - Evet, müthiş bir Şey bu.

PAPALİNA - İmdat, imdatt. Baba, babacığım yardım et bana.

HANSEL - Aman allahım olamaz. Bu bir deniz kızı. Dur yavaş olalım canı yanmasın. Yardım et Peter kayığa alalım.. (Birlikte kızı kayığa alırlar.)

PAPALİNA - (Yalvarmaktadır) No'lur no'lur bırakın beni. Bırakın gideyim. Lütfen, bir kralın tek kızımı ben. Babam hem çok yaşlı, hem de yalnız. Beni d ş nmezseniz onu düşünün lütfen. Hayattaki tek varlığı benim.

(Hansel büyülenmiş gibi kıza bakmaktadır.)

PETER PAN - Durun durun korkmayın. Bizden zarar gelmez size. İnanın.

HANSEL - (Kendi kendine) Tanrım bu güne dek yakaladığım en değerli varlık bu olmalı. Ya da denizden beklediğim.. (Heyecanla) Şey.. Ben Hansel'im. Adım Hansel. (Kız korkarak kaçınır.) Korkmayın. Lütfen korkmayın. (Kız biraz rahatlar.)

PAPALİNA - Benim, benim de adım Papalina.

PETER PAN - Ben Peter Pan.

PAPALİNA - Beni bırakacaksınız değil mi?

HANSEL - Bir şartla.

PAPALİNA - Ne isterseniz yaparım, yeter ki salın beni. Denizden ayırmayın.

HANSEL - (Çok heyecanlıdır) Eğer seni her çağırduğımda gelip bana bir şarkı söylemeyi vadedersen salarım seni. Sen şarkı söyledikçe tüm balıklar sesine ve de benim ağıma gelecek demektir.

PAPALİNA - Bu sözü verirsem beni gerçekten bırakacak mısınız? Özgürlüğümü geri verecek misin?

HANSEL - Ne demek ben kimim ki senin özgürlüğünü kısıtlayayım, bu sadece bir istek Papalina.

PAPALİNA - Tamam. Söz veriyorum. Ne zaman çağırırsan geleceğim. Deniz sözü.

HANSEL - Anlaştık. Gidebilirsin Papalina. Hadi yüz özgürce.. Bu sular seni babana götürsün... Selam söyle bizden.

PAPALİNA - (Denizde) Sağolun, teşekkür ediyorum sizlere. İyiliğimize.

PETER PAN - Tanıştığımıza çok sevindim Papalina.

PAPALİNA - Ben de. İnanın. Hoşçakalın. Hoşçakalın...

HANSEL - Görüşmek üzere.

PAPALİNA - Görüşmek üzere...

İKİSİ - Hoşçakalın Papalina... Hoşçakalın...

HANSEL - (Sonsuz heyecanlı) Peter, peter kimin aklına gelir böyle bir şey? Bu bana senden sonraki ikinci sürpriz. Sen sen bana dost oldun, gerçek bir dost.. O ise, Papalina'ysa sevgimi aldı. Tanrım biriniz gökten, biriniz denizden geldiniz bana. İkinize de sonsuza dek sahip olmak isterdim.. Ama ulaşamıyorum sizlere.

PETER PAN - Ulaşman gerekmez ki Hansel.. Hem nedir ulaşmak? Bak bizi görüyorsun, bize dokunabiliyorsun.. Mutluluk değil mi bu?

HANSEL - Haklısın Peter, çok haklısın yetinmeyi bilmeliyim. Çok mutluyum.

PETER PAN - İnsan küçük şeylerden bile mutlu olmasını bilmeli. Elinde var olanla yetinmesini bilmeli ki, onu da yitirmesin...

ŞARKI

HANSEL - Mutluluk

Yalnız g lmek midir

Mutluluk

Sevmeyi bilmek midir

Mutluluk

Yaşanı sevmek midir?

PETER PAN - Mutluluk

İyiliğe koşmak mıdır

Mutluluk

İnsanları tanımak mıdır

Mutluluk

Sevgiye ulaşmak mıdır?

BİRLİKTE - Mutlu olunsun

Birlikte

İyilikler

Gerek bize.

Güzelliğe.. Sevgiye..

Koşalım gülmeğe.

Birlikte..

Mutluluk, mutluluk

Yaraşır bize.

Mutlu olalım

Umutlu olalım..

Birlikte.

Koşalım

Koşalım

İyiye, güzele, sevgiye..

Birlikte. Hep birlikte.

(IŞIKLAR DEĞİŞİR. PETER PAN YİNE SAHNENİN BİR KÖŞESİNDEDİR.)

PETER PAN - Evet  ocuklar, Deniz kızı Papalina ile Hansel ilk kez böyle karşılaşırlar. O günden sonra Hansel her akşam denize açılıyor, Papalina'yı arıyordu.. Papalina sözünde durmuş, Hansel ne zaman  ağırsa gelip onun için şarkılar söyler olmuştu. Bu sayede Hansel'in ağı balıklarla doluyor, delikanlı mutluluktan adeta uçuyordu. Ama Papalina hiçbir zaman Hansel'in kendisine dokunabileceği kadar yaklaşmıyordu. Hansel zaman zaman yaklaşmasını istiyor ama Papalina aldırış etmiyordu. Bu uzunca bir süre böylece gitti.. Ama giderek Hansel durgunlaşıyor, giderek içine kapanıyordu. Pitkin Dede, sonunda onunla konuşmaya karar verdi. Ne dersiniz çocuklar biz de kulak verelim mi bu konuşmaya?

(Işıklar değişir. Bu kez balık i kulubesinin  n  aydınlanır.)

DEDE - N'oldu evlat, neyin var gene?

HANSEL - Bir şeyim yok dede.

DEDE - Hadii, ben seni yıllardır tanırım.. Yalan söyleme bana. Senin bir derdin var?

HANSEL - Yok bir şeyim dede yalnızca düşünüyorum.

DEDE - Peki ne düşünüyorsun?

HANSEL -

DEDE - Güzel. Demek cevap vermiyorsun? Yalnız ben konuşacağım.. Kararlıyım.. Son günlerde ağlar hep boş geliyor.. Neden? Ha? Yoksa şu, şu deniz kızı mı?

HANSEL - Dede...

DEDE - Yok anlatmalısın evlat. İnsanlar dertlerini yakınlarıyla paylaşmazlarsa mutluluğu bulamazlar.. Hadi bakalım anlat bana.

HANSEL - Anlatacak ne var ki dede. Ne zaman denize açılısam onu görüyorum. Bana şarkılar söylüyor.. Mutlu oluyorum..

DEDE - Eeee?

HANSEL - Acaba diyorum, deniz annemle babamı aldığı içi, onların yerine bana Papalina'nın

sevgisini mi sundu? Ne dersin dede?

DEDE - Bilemem evlat. Bildiğim tek Şey bunun adının sevda olduğudur.

HANSEL - Belki de bunu bana annemle babam yolladılar. Olamaz mı dede?

DEDE - Olur mu evlat, o karada nasıl yaŐar?

HANSEL - O yaŐamazsa ben denizde yaŐamanın bir yolunu bulurum.

DEDE - O da olmaz. Olamaz. Sizin birarada yaŐamanız olanaksız. Unutma bunu.

HANSEL - Hayır dede mutlaka bunun bir çaresi olmalı.

DEDE - Bak evlat, bana kalırsa sen bu sevdadan vazgeç.

HANSEL - lse vazgeçmem. Tamam buldum. Ben ona gidiyorum. Papalina'ya. Belki de o bir are bulur.

DEDE - Gitme evlat, lütfen dinle beni.

HANSEL - (Giderek) HoŐcakal dede. HoŐcakal.

(Müzik girer.)

ŞARKI

HANSEL - Papalinaaaa. Papalinaaaa...

PAPALİNA - Papalina.

Ben deniz kızı

Denizlerin kraliçesi

Bir akvaryumun sesi

Papalina.

Yaşamımız Deniz

Mavi bir dünyada yüzeriz

Dalgalar türkülerimiz

Papalina...

Okyanus, Ege, Akdeniz

Sonsuzluğa yüzeriz

Evimizdir bizim deniz

Papalina...

Neşemiz

Derdimiz

Sevincimiz

Yaşamımızdır bizim deniz

Dünyamızdır bizim deniz...

HANSEL - Papalina, lütfen buraya gel, sana söyleyeceklerim var.

PAPALİNA - Ne oldu, neyin var Hansel?

HANSEL - Karar verdim Papalina, düşündüm taşındım sonunda karar verdim

PAPALİNA - Neye karar verdin?

HANSEL - Birlikte yaşamaya sen ve ben. Bir de dedem.

PAPALİNA - Olamaz Hansel, ben karada yaşamam ki. Ayrıca ben seni sevemem Hansel anla bunu.

HANSEL - Nedenmiş o?

PAPALİNA - çünkü, çünkü sen insan ruhu taşıyorsun.

HANSEL - Bu benim elimde olan birşey değil ki, böyle doğmuşum ben.

PAPALİNA - Eğer bir gün ruhundan kurtulabilirsen belki o zaman ben de seni sevebilirim.

HANSEL - İyi ama nasıl kurtulur insan ruhundan?

PAPALİNA - Onu bilemem ki.

HANSEL - Ruhumu kovacağım Papalina, kurtulacağım ondan ve sana kavuşacağım. Ama nasıl tanrım, nasıl kurtulur insan ruhundan?

PAPALİNA - Bilemem Hansel... Ben bilemem.. Hadi hoşçakal... (Gider)

HANSEL - Dur gitme Paplina. Lütfen gitme.. Papalina.. Gitti.

Nasıl kovacağım ruhumu tanrım, yardım et bana. Evet, gidip dedeme sorarım. O bir yol gösterir bana.

İŞIKLAR DEĐİŐTİĐİNDE MÜZİK DE DEĞİŞİR

DEDE AĞINI ÖRMEYE DEVAM ETMEKTEDİR.

HANSEL - Dede, dede....

DEDE - Ayy.  d m  kopardın Hansel. İnan birgün senin yüzünden kalpten gideceğim burada... Gene neyin var?

HANSEL - Buldum dede. Buldum.

DEDE - İyi de bu sefer ne buldun?

HANSEL - Ruh dede ruh.

DEDE - ( rkerek) Nee, hani nerede?

HANSEL - Ne nerede?

DEDE - Ruhlar geldi dedin ya...

HANSEL - Onu da nereden çıkardın.

DEDE - Ben çıkarmadım,sen çıkardın.

HANSEL - Dedeciğim bu ruh öyle ruh değil.

DEDE - Nasıl bir ruhmuş?

HANSEL - Beni bir dinlesen hemen anlayacaksın...

DEDE - Tamam tamam dinliyorum, anlat bakalım.

HANSEL - (Őaka yaparak) B    

DEDE - Anneeeeeee..

HANSEL - (Gülerek) Őaka dedeciğim Őaka... Otur Őuraya da dinle beni, akıl ver bana.

DEDE - (ekinerek oturur.) Sor bakalım,

HANSEL - Dedeciğim, benim Papalina'ya kavuşabilmem, onunla yaşayabilmem için ruhumdan kurtulmam gerekiyor.

DEDE - Nasıl yani, nasıl kurtulman gerekiyor?

HANSEL - Bayağı. Ruhumu kovmalıyım, bana yardım et.

DEDE - Hansel, aman tanrım sen, sen aklını kaçırdın. Mutlaka.

HANSEL - Neden dedeciğim, hem ruhumun bana ne yararı var ki?

DEDE - Ruh, ruh insanı insan yapan, onu diğerk insanlardan ayıran en önemli şeydir.

HANSEL - Ama dede ben onu tanımıyorum bile. Ne dokunabiliyorum, ne de görebiliyorum.

DEDE - Tabii göremezsin.. O içimizde Hansel. İnsan ruhunu başıboş bırakamaz. Gel oğlum vazgeç fikirden.

HANSEL - Hayır dede ben kararımı verdim. Ölssem vazgeçmem.

DEDE - Gel büyük sözü dinle Hansel. Bilirsin seni nasıl severim.

HANSEL - Sen yardım etmezsen, ben de gider başkasını bulurum. Bana yardım edecek mutlaka biri vardır bu dünyada. (Kalkar gitmek üzeredir.)

DEDE - Gitme Hansel, gel beni dinle oğlum...

HANSEL SEYİRCİYE DOĞRU YÜRÜRKEN DEDE KARANLIKTA KALIR

HANSEL - (SEYİRCİ İLE YÜZ YÜZE) Ne garip şey. Dedem insan ruhunun en önemli şey olduğunu söyledi.. Oysa ben onu tanımıyorum bile... Hem de insanın içindeymiş.. Bu doğru olmalı. Keşke içimde olmasaydı benim ruhum, ondan kurtulmak çok kolay olurdu... Evett, şimdi bana yardım edecek birini bulmalıyım. Kim olabilir, kim olabilir? Çocuklar, sizce bana kim yardım edebilir? Aaa, buldum, evet buldum... Körfezin orada, mağarada yaşayan bir büyücü kadından söz etmişlerdi bir zamanlar. Müthiş büyüler yaparmış.. Gidip onu bulacağım. Evet bana ancak böyle biri yardım edebilir... Hemen gitmeliyim.. Vakit kaybetmeden.

HANSEL TÜM BUNLARI SÖYLERKEN SEYİRCİLERİN ARASINDAN GEÇMİŞ,
ARKALARINDAN DOLAŞMIŞTIR.

İŞIKLAR YANDIĞINDA SAHNENİN BAŞKA BİR KÖŞESİNDE SİHİRBAZ KADINI GÖRÜRÜZ.

B. KADIN - Avuçlarım kaşınıyor.. Avuçlarım kaşınıyor. Bir gelen var demek ki.. (O SIRADA HANSEL BİR KENARDA BELİRİR.) Haa, sen miydin, gel bakalım şöyle.. Yaklaş yakışıklı delikenli... Anlat bakalım derdin nedir? Bana geldiğine göre mutlaka bir sorunun var... Rüzgar elverişli olmadığı zamanlar ağrıyı dolduracak balıklar mı istiyorsun? Bir fülütüm var.. Bir üflerim,bütün balıklar körfezine dolar... hadi anlat derdini torbamda hiçbir rüzgarın beceremediği fırtınalarım var. Emret denizlerdeki tüm tekneleri batırayım. Çünkü ben rüzgardan bile güçlü bir efendinin hizmetindeyim... Şu ilerdeki vadide bir çiçeğim var her derde devadır o. Mor çiçekler açar... Hem kış gününde. Yüreğimde bir yıldız açar, o yıldızlarla kraliçeleri bile kul köle ederim sana... Çabuk ol söyle derdini... İçimde seller var taşıyorum. Hadi.

HANSEL - Şey, benim derdim o saydıklarınız kadar zor değil sayın büyücü.

B. KADIN - Daha iyi ya hemen are buluruz. Hadi  t bakalım...

HANSEL - Eee, Şey efendim. Ben, ben ruhumdan ayrılmak istiyorum.

B. KADIN - (Peleriniyle yüzünü örterek) OOOOOO, OOOOOO, bu müthiş birşey.

HANSEL - Bana yardım edersiniz, size ne isterseniz veririm.

B. KADIN - Yaa? Seni ruhumdan kurtarırsam ne verirsin bana?

HANSEL - BeŐ altınım var.. Ayrıca tüm ağlarımı da veririm. İçinde yaŐadığım kul beni, sandalımı. Her Őeyimi. Yeter ki beni ruhumdan kurtarın. Yalvarıyorum size.

B. KADIN - (Kahkahalar atarak, elindeki asa ile Hansel'in omuzuna dokunur.) Sonbahar yaprakları som altına evirebilirim. Canım isterse soluk ay ıŐıklarından gümüŐ sepetler  rerim. Çünkü benim efendim bu dünyadaki tüm kıralların da kralıdır.

HANSEL - Bu söylediklerimden başka hiçbir Şeyim yok sana verecek.

B. KADIN - Yaa,  yle mi? O saydıkların vız gelir bana. HiçbirŐey istemiyorum senden... Tek dileğim var..

HANSEL - Nedir?

B. KADIN - Benimle dans edeceksin.

HANSEL - O kadicik mi?

B. KADIN - Evet.. Bu kadicik. Dolunay olunca, bu gece dağın tepesine geleceksin ve benimle sabaha kadar dans edeceksin. Hem, o da orada olacak.

HANSEL - O dediğiniz kimdir?

B. KADIN - Sen orasına karışma... Sadece bu gece o tepeye gel tamam mı?

HANSEL - Tamam efendim, mutlaka geleceğim. Mutlaka.

B. KADIN - Dans.. Dans.. Sabaha kadar dans.

HANSEL - Sonunda ruhumdan kurtulacağım söz değil mi?

B. KADIN - Söz.. (Yavaş yavaş kaybolurken) Söz.. Keğinin tırnakları üstüne yemin ederim ki söz. KAYBOLUR.

HANSEL - (Ardından) Sen, sen büyücülerin en m kemmelisin. Ben de sana söz veriyorum, bütün gece seninle dans edeceğim.. Tan ağarana kadar.

IŞIKLAR SÖNER... MÜZİK GİRER... YARI AYDINLIK BİR IŞIK SAHNEYİ DOLDURDUĞUNDA HANSEL İLE B. KADINI GÖRÜRÜZ BU KEZ DANS ETMEKTEDİRLER... UZUNCA SÜREN BU GÖSTERİNİN SONUNA DOĞRU B. KADIN YAVAŞ YAVAŞ HANSEL'DEN UZAKLAŞMAYA ÇALIŞIR.

HANSEL - Dur kaçma. Bana söz veridin. Ruhumdan kurtaracaktın beni. O sırrı vermeden bir yere bırakmam seni.

B. KADIN - Ne sırrı bırak beni.

HANSEL - Hayır bırakmıyorum. Söz verdin bana. Bir yere gidemezsin.

B. KADIN - Dur canımı yakma. İstedğin olsun. Ruh benim değil ya (Elinden kurtulmuştur. Kınında bir bıçak uzatır.) Al bakalım bunu.

HANSEL - Ne yapacağım bununla?

B. KADIN - Ruhunu keseceksin. İnsanların vücutlarının gölgesi sandıkları şey aslında onların ruhlarının gölgesidir.. Sırtını gökteki aya çevireceksin.. O anda ruhuna seni terk etmesini emredeceksin. O da emrine uyacaktır.. Bu kadar basit.. Hadi bakalım bana izin... Gidiyorum ben... (KAHKAHALAR ATARAK UZAKLAŞIR)

HANSEL - (Seslenerek) Bu söylediklerin doğru mu?

B. KADIN - (Uzaktan) (GENE KAHKAHALAR ATARAK) Göreceksin... Göreceksin.

HANSEL - (Sevinçle) Teşekkür ederim.. Çok teşekkür ederim.

(IŞIKLAR DEĞİŞİR. BU KEZ MAVİ BİR AY IŞIĞI GÖRÜRÜZ. HANSEL DENİZ KIYISINDADIR.)

HANSEL - Bakalım sihirbaz kadının dedikleri doğru mu? (Sırtını aya çevirerek, cebindeki bıçağı çıkarır.) Tanrım bana yardım et. Lütfen Papalina'ma kavuşmama yardım et. (Eğilir ve gölgesini keser) Ruhum sana emrediyorum. Dinle beni. Derhal vücudumu terket.

(O ANDA ARKASINDA SİYAH TAYT GİYİNMIŞ BAŞKA BİR OYUNCU BELİRİR.)

SES - Yazıklar olsun sana. Bunca yıl seninle beraberdim. Sana ruh verdim. Ne olur ayırma beni senden. Sana ne kötülük ettim ben?

HANSEL - Hiç bir kötülük etmedin, biliyorum, ama ne yapabilirim, şu anda sana gereksinmem yok.. Lütfen bana rahat ver..

SES - Lütfen, korkuyorum beni kalpsiz bırakma Hansel..

HANSEL - Bağışla, o kalp Papalina'ya aittir. Hadi git artık beni yalnız bırak.. Git artık.

SES - Benim sana, senin bana ihtiyacın var Hansel.. Sen beni istemesende, ben seni adım adım izleyeceğim.. Her gün deniz kıyısında seni bekleyeceğim... Her zaman.

HANSEL - Dilediğini yapabilirsin.. Sana karışmıyorum. Hadi hoşçakal. Papaliinaaaaa. Papalinaaaaa bekle beni sana geliyorum.. Bekle beni.

SES - (Çok üzgün) Güle güle Hansel. Seni asla yalnız bırakmayacağım.

ŞARKI (HANSEL)

Papalina

İstemiştim denizde

Bir evimiz olsun bizim.

İstemiştim yüzgecim olsun

Seninle sonsuza yüzebileyim

Papalina.

Heeyyy, heeyy..

Hırçın deniz

Dalgaların kamçı

Yosunların bahçe

Mavin gökyüzü olsun bana.

Papalina.

Heeyyy, heeyy...

Uyan sonsuz su.

Uyan sar beni kollarınla

Geliyorum

Ana ol bana

Geliyorum

Baba ol bana

Geliyorum, geliyorum

Kavuşturun beni,

Paplina'ma..

Heeeyyy, heeeyyy...

(SONSUZDA KAYBOLUR)

I. PERDE SONU

II. PERDE

PETER PAN - Evet ocuklar, izlediğiniz gibi Hansel sonunda denize kavuştu. Kavuştu da bu yaptığı doğrumuydu acaba? İnsanlar sevdiklerine kavuşmalı elbet. Ama ruhlarını başıboş bırakmaları güzel mi acaba? O güzelim ruh başıboş kalınca, tek başına kalınca ne kötülükler gelir acaba başına hiç düşündünüz m . İster misiniz biz de Hansel'in ruhunu izleyelim.. İstiyorsunuz. Güzel. Ee, o zaman maceralar ülkemize geri döneceğiz demektir. Aralayalım o ülkenin kapısını yeniden ve görelim neler oluyor? Evet açılsın kapılar, görünsün oyuncular ve yaşansın maceralar. (MÜZİK GİRER)

(PERDE AÇILIRKEN IŞIKLAR BALIKÇI KULÜBESİNİ AYDINLATMIŐTIR.)

DEDE - Hansell... Hansell.... Neredesin oğlum? Hansell...

PETER PAN - Pitkin dede..

DEDE - Kimsin?

PETER PAN - Benim dede, Peter Pan.

DEDE - Böyle pat diye karşıma çıkıyor musunuz yüreğime iniyor. Aynı şeyi Hansel'de yapıyor bana.

PETER PAN -  z r dilerim dede seni korkutmak istemedim inan bana. Hansel nerelerde?

DEDE - Ne bilirim nerelerde? İki saattir onu arıyorum.

PETER PAN - Niye arıyorsun Hansel'i?

DEDE - Nasıl aramam çekti gitti. Sen gördün m  ha gördün m ?

PETER PAN - Eeee, gördüm galiba.

DEDE - Nasıl galiba? Gördün m  görmedin mi?

PETER PAN - Eee, şey, evet gördüm.

DEDE - Nerede gördün?

PETER PAN - Bir dakika dede şimdi hatırlayacağım, inan bana.

DEDE - Evladım ya karada gördün ya denizde nerede?

PETER PAN - Haa evet denizdeydi, denizde.

DEDE - Ne yapıyordu denizde?

PETER PAN - Şey, Şey yapıyordu denizde.

DEDE - Balık mı avlıyordu?

PETER PAN - Hem evet, hem hayır.

DEDE - Ne demek bütün bunlar? Yoksa, yoksa sen benden bir Şey mi saklıyorsun?

PETER PAN - Sizden ne saklıyabilirim ki Pitkin dede?

DEDE - Şimdi sen Hansel'i gördün m ?

PETER PAN - Ben, ben Hansel'i görmedim.

DEDE - ocuğum, az evvel gördüm dedin ya. Peter oğlum sen bu gün iyi misin?

PETER PAN - çok iyiyim Pitkin dede, inan çok iyiyim. Yalnız galiba biraz dalgınım o kadar.

DEDE - Yani görmedin. O halde aramaya devam edeceğiz. Vay vay vay.. Bu bacaklar öldürecek beni... (Sahnenin diğer yanına doğru giderek.) Hansellll... Hansellll... Hansel... (ÇIKAR)

PETER PAN - Gördünüz değil mi çocuklar? Kötü bir şey yaptım biliyorum. Ama ne yapabiliyordim, söyler misiniz? Gerçeği söyleseydim dedenin yüreğine iner, hastalanırdı. Torununun böyle bir şey yaptığını bilse üzüldü... Hem sizler de lütfen Hansel'in yerini söylemeyin olur mu?

Evet çocuklar. Hansel'in ruhu, Hansel'den ayrıldıktan sonra çok uzun bir yolculuğa çıktı. Hansel'i tekrar kazanmak için ona Papalina'dan daha ilginç şeyler bulmak zorundaydı. Bunu için ilk olarak akıl ve beceri aynasını aramaya koyuldu. Evet yanlış duymadınız. Akıl ve beceri aynası dedim. Onu elde edip Hansel'e getirse belki gene onu kazanabilirdi. Uzun bir yolculuktan sonra, Hindistan'a varmıştı. Akıl ve beceri aynasının orada olduğunu öğrenmiş ve yerini de saptamıştı. İster misiniz şimdi onu izleyelim? Evet Hindistan'dayız. (Işıklar ve müzik değişir. Ruh seyircilerin arasından geçerek yavaş yavaş sahneye doğru ilerler. Sahneye yaklaştıkça müzik Hint ezgilerine dönüşür. Sahnenin ortasında bir Rahip belirir. Yerde oturmaktadır. Ruh sahneye çıkınca müzik hafif hafif kaybolur.)

RUH - Merhaba.

RAHİP - Merhaba. Kimsin sen?

RUH - Ben bir ruhum.

RAHİP - Kimin ruhusun?

RUH - Hansel adında, İskoçyalı bir balıkçının ruhu.

RAHİP - O dediğin balıkçı öldü m ?

RUH - Hayır efendim  lmedi.

RAHİP - O halde seni niye böyle başıboş bıraktı?

RUH - Papalina adlı bir deniz kızını sevdi. Onunla denize inebilmek için beni bedeninden ayırdı.

RAHİP - Evet anladım. Buralara kadar niye geldin peki?

RUH - Rahip Şangay'ı arıyorum.

RAHİP - Ne yapacaksın onu?

RUH - Akıl ve beceri aynasının yerini tek bilen o olduğunu duydum.

RAHİP - Akıl ve beceri aynası ha? O aynayla ne iÇin var? Nerede kullanacaksın akıl ve beceriyi?

RUH - Ben kullanmayacağım. Akıl ve beceriyi Hansel'e götüreceğim. Tekrar onu kazanmak. Onun bedenine girmek istiyorum Aziz Rahip.

RAHİP - Güzel, g zelda tekrar niye o bedene girmek istiyorsun onu anlayamadım.

RUH - Başıboş olmaktan kurtulacağım.

RAHİP - Niye, bak özgürsün işte, fena mı?

RUH - Yüreksiz bir özgürlüğün hiçbir değeri yok ki rahip efendi.

RAHİP - Evet anladım oğlum. Ruh bile olsa herkesin yeri olmalı öyle değil mi?

RUH - Ben de böyle düşünüyorum efendim. Şimdi bana rahip Şangay'ın yerini söyler misiniz?

RAHİP - (AYAĞA KALKAR) Gel benimle. (ÜSTLERİNDEKİ IŞIK SÖNER SAĞ KÖŞEDE BİR BAŞKA IŞIK BELİRİR. ADETA BİR TAPINAKTIR BURASI. ÇEŞİR ÇEŞİT AYNALAR GÖRÜRÜZ)

RAHİP - Evet işte o sözünü ettiğin aynalar burada başıboş ruh.

RUH - İyi de, bunlardan hangisi akıl ve beceri aynası? Hem afedersiniz, hani beni Rahip Şangay'a götürüyordunuz? Hani nerede o?

RAHİP - Rahip Şangay benim.

RUH - Siz mi? Nasıl emin olabilirim?

RAHİP - Burayı benden başka kimse bilmez.. Bir de sen gördün şimdi.

RUH - Peki söyleyin  yleyse bunlardan hangisi akıl ve beceri aynası?

RAHİP - G cs zlere g  verir bu aynalar. Akıl ve beceri aynası dıŐında kalan aynalar fikir aynalarıdır. Akıl ve beceri aynası bir tanedir işte Şu gördüğün. Buna sahip olan her Şeyi bilir. Hiçbir Şey ondan geri kalmaz.. Bir tek koŐul var. İnanmak Şart.

RUH - Ben, ben ona inanıyorum. (Aynayı alır) Evet, evet Hansel'in bedenine tekrar kavuşacağım. (Ruh eliyle rahibin gözüne dokunur.)

RAHİP - Ahhh, gözlerim, gözlerim görmüyor.. Beni aldattın. Aldattın beni.

RUH - Vücudum olmadığı için akıl ve beceri alamam ben. Bunu Hansel'e götüreceğim. Ona vereceğim bunu.. Hadi hoşçakal Rahip Şangay.

(Ruh koşarak çıkar)

RUH - Dur gitme. Gözlerimi iyileŐtir. Beni k r bırakma yalvarırım. Ben sana iyilik ettim. Lütfen lütfen iyileŐtir gözlerimi.

İŐIK SÖNER - ORTADA YANAR... DEDE HANSEL'İ ARAMAKTADIR

DEDE - Hansell... Hansel.. OĞlun neredesin? Cevap ver oğlum. Geri dön oğlum.. Dünyadaki tek varlığım, Hansel oğlum neredesin?

DEDE BİR YANDAN KAYBOLUR - DİĞER YANDAN PETER PAN GİRER...

PETER PAN - Gördünüz değil mi çocuklar, zavallı Pitkin dede durmadan torununu arıyor. Ruh dersenez, dünyanın öteki ucunda, Hansel'in kalbini kazanabilmek için hırsızlık bile yapıyor. Bakalım Hansel buna kanacak mı? Görmek ister misiniz? A alım mı hayal perdemizi? Ha? Seyredelim mi? Evet, açılsın kapılar, aralansın perdeler ve görünsün serüvenler.

DENİZ KIYISINDA RUH DURMUŐ SESLENMEKTEDİR...

RUH - Hansell... Hansell...

HANSEL - ( ok gerilerden, dekor arkasından gelen bir sesle) Niçin, niçin beni  ağırırısın? Ben sana beni arama demedim mi?

RUH - Dinle Hansel lütfen dinle. Çok  nemli. Senin için taaa Hindistan'a gittim. Sana akıl ve beceri aynasını getirdim. İnan senin için.

HANSEL - Ne yapacağım ben bu aynayı?

RUH - Dünyanın en becerikli ve en akıllı insanı olacaksın Hansel.

HANSEL - Unutma ki sevgi, akıl ve beceriden daha önemlidir.

RUH - Hayır Hansel. Salt sevgi yaŐatmaz insanı. Akıl ve beceri çok daha önemlidir.

HANSEL - Hayır ruhum, hayır. Beni bir daha kesinlikle rahatsız etme. Bu seni son uyarıŐım.

RUH - Dur gitme Hansel, ne olur beni yeniden al bedenine. Beni yalnız bırakma.

HANSEL - Benim mutluluğumu bozma. ıkma bir daha karşıma. Hoşça kal. (GİDER)

RUH - Yine geleceğim.. Bu kez başka dünya nimetleriyle. Unutma yine geleceğim. Hansel... Hansel... Gitti. Gitti.. Olsun, yılmayacağım. Başka dünya aldatmacılarından getireceğim. Yılmayacağım. (Hızla çıkar)

PETER PAN - Ne dersiniz çocuklar, Hansel kanmadı ruhun getirdiğine. Siz olsanız ne yapardınız? Durun daha karar vermeyelim, biraz daha sabredelim olur mu? Bakalım neler olacak, bırakalım onlar kendileri karar versinler.

DİĞER TARAFTAN DEDE GİRER - HALA ARAMAKTADIR

DEDE - Hansell.. Hansell.. Hansel... Neredesin evladım? (PETER PAN'IN OLDUĞU YERE GELİR - SEYİRCİYE DÖNÜK OLARAK) Aramadığım yer kalmadı.. Oğlum hiç değilse bir cevap ver... Hansell.. Neredesin? Yaşadığını bileyim yeter... Bak bütün ağları onardım, bugün sandalı da onaracağım.. Hansell.. Bana bir ses ver oğlum. Hansell.. Hansel.. Hansel.

(DEDE VE SESİ GİDEREK KAYBOLUR.)

PETER PAN - Evet çocuklar, gördüğünüz gibi Pitkin dede hala Hansel'i aramakta. Sözüünüzü unutmayın, dedeye Hansel'in nerede olduğunu söylemek yok... Masalımız böyle geliyor.. Hayallerimiz böyle geliyor. Bozmayalım onları.. Bakalım bundan böyle neler olacak hep birlikte görelim.

IŞIK DEĞİŞİR - BU KEZ GENE MAVİ BİR IŞIK OLUŞUR

ŞARKI

PAPALİNA -

GÜCÜMÜN HAYATIMIN

BENİM DÜNYAMIN

DİLSİZ BİR ÇAĞLAYANIN

KÖPÜK DANTELİNE BIRAK KENDİNİ

HANSEL -

İŞTE YEMİŞLER

İŞTE DALLAR ÇİÇEKLER

İŞTE YILDIZLAR İNSANLAR

DENİZLER ÇEKİYOR DENİZLER

DENİZ... DENİZ... DENİZ...

İŞTE DENİZLE BULUŞAN BENDENİZ.

PAPALİNA -

O SIVI MAVİLİĞİN İÇİNDE

İSLANSIN İNSAN VÜCUDUN

DÜŞÜNME DERİNLİĞİNİ YUVAMIZIN

BAK DENİZ ATLARI ARABAMIZ

BALIKLAR TÜM DOSTLARIMIZ

İŞTE BEN O YOSUNLU SUDAKİ KIZ

İKİSİ -

GÜCÜMÜZ HAYATIMIZ

DENİZ BİZİM DÜNYAMIZ

COŞKUMUZ BİTMEZ SEVGİMİZ

KENETLENDİ ELLERİMİZ

DOSTLUĞA KERDEŞLİĞE

İYİYE DOĞRUYA

BÜYÜĞE KÜÇÜĞE

BERABERİZ HEPİMİZ

DENİZLER BİZİM EVLERİMİZ..

IŞIKLAR SÖNER

RUH SEYİRCİNİN ARASINDAN GİDER...

BİR ARAP EZGİSİ DUYULUR - RUH SAHNEYE YAKLAŞTIKÇA MÜZİK AZALIR AYDINLANAN SAHNEDE BİR ARAP ŞEYHİ BELİRİR

ŞEYH - Kimsin sen yabancı?

RUH - Hansel adında bir balıkçının ruhuyum Şeyh hazretleri.

ŞEYH - (GÜLÜMSER) Peki senin kendi adın yok mu?

RUH - Eee, Şey, ben Hansel'e ait olduğuma göre, benim adım da Hansel olur, öyle değil mi?

ŞEYH - Nereden geliyorsun?

RUH - İskoçya'dan Şeyh hazretleri.

ŞEYH - (KAHKAHALARLA GÜLEREK) Demek kalktın İskoçya'dan buraya geldin öyle mi? Baksana sen, sen benimle dalgamı geçiyorsun? Sen benim gücümün derecesini bilir misin? Ben buraların efendisiyim anladın mı?

RUH - İnanın lütfen, hem sizinle niye dalga geçeyim, benim size ihtiyacım var..

ŞEYH - Sokulma bana, yoksa yoksa (KILICINI EKER) Paralarım seni.

RUH - Bunu kendin istedin. (ELLERİNİ ŐEYHİN GÖZLERİNE DEĞDİRİR. ADAMIN GÖZLERİ GÖRMEZ OLUR)

ŞEYH - Hey ne yaptın gözlerime? Görmüyorum... Tanrım görmüyorum.

RUH - Şimdi anladın mı g c kimdeymiŐ? EĞer istediğimi verirsen yeniden görür gözlerin.

ŞEYH - Ne istersen veririm.. Tüm.. Tüm malım, tüm hazinem senin olsun yeter ki aç gözlerimi. Yalvarırım..

RUH - Dinle, bir tek şu elindeki yüzüğünü istiyorum. Her şeyin senin olsun.

ŞEYH - Ama değersiz bir yüzüktür o.

RUH - Olsun bir o yüzüğü istiyorum. Çünkü o yüzüğün ne işe yaradığını biliyorum.

ŞEYH - Nereden bilebilirsin ki?

RUH - İstiyorum o yüzüğü.

ŞEYH - Bak sana hazinemi veriyorum. İstedığın yere götür. Onları taşımam için develer de vereyim sana. Yeter ki şu gözlerimi aç.

RUH - Hayır dedim. Bir tek o yüzüğü istiyorum ve alacağım (ÜSTÜNE YÜRÜR VE YÜZÜĞÜ ZORLA ALIR) Haydi bakalım hoşçakal inatçı şeyh. O gözler de benim sana bir armağanım olsun.. (GÜLEREK UZAKLAŞIR) Hoşça kal... Hoşça kal...

ŞEYH - (PANİK İÇİNDE ORAYA BURYA ÇARPARAK KULİSE DOĞRU GİDER) Gitme yalvarırım, gözlerimi açmadan gitme.. Dur yabancı. Lütfen lütfen gitme... Yalvarırım...

IŞIKLAR DEĞİŞİR - DEDEYİ GÖRÜRÜZ BU KEZ DAHA BİTKİNDİR

DEDE - Hansell... Hansell.....

DEDE - Hansell... Hansell..... Neredesin oğlum cevap ver!.. (DİĞER YANDAN KAYBOLUR)

(RUH DENİZ KIYISINA GELİR VE SESLENMEYE BAŞLAR)

RUH - Hansell... Hansel... Benim. Senin ruhun. Lütfen görün bana.

HANSEL - (DEKORUN ARKASINDAN) Gene mi sen yapışkan ruh, sana gelmemeni söylemiştim.

RUH - Ama ben geleceğimi.. Bak geldim işte.

HANSEL - (GÖRÜNÜR) Peki bu kez ne istiyorsun, çabuk söyle Papalina beni yemeğe bekliyor.

RUH - Sana bu sefer ne getirdim biliyor musun? (YÜZÜĞÜNÜ GÖSTERİR) Bak. Ne bu biliyor musun? Sihirli bir yüzük. Taaa Arabistandan getirdim. Buna sahip olmak istemez misin? O an dünyanın tüm krallarından bile güçlü, onlardan bile varlıklı olacaksın..

HANSEL - Ben zenginlik, ben güç istemiyorum inatçı ruh. Benim sevgim bana yetiyor. Papalina'mın sevgisi ise dünyanın tüm hazinelerinden daha değerli benim için.. Hadi bakalım hoşşçakal.. Bir daha da rahatsız etme beni... (KAYBOLUR)

RUH - (ÖFKE DOLU) Unutma gene geleceğim Hansel.. Seninle beni hiçbir güç ayrı koyamayacak... Gene geleceğim... (IŞIK ÜSTÜNE SÖNER)

(ÖBÜR KÖŞEDE YANAN IŞIK ALTINDA PETER PAN'I GÖRÜRÜZ.)

PETER PAN - Gördünüz değil mi çocuklar, Hansel'in gözü Papalina'nın sevgisinden başka bir şeyi görmüyor. Ruh da onu kandırabilmek için önüne gelene kötülük bile ediyor... Bakın, bakın bu kez de öbür taraftan geliyor.. Ses çıkarmayın, şıışt, susun birlikte izleyelim.

RUH - (SİZSİCE GELİR) Hansel... Hansell...

HANSEL - (BU KEZ ÖFKEYLE GELİR) Sana kaç kez söyledim gelme bana diye. Dinlemek istemiyorum seni. İstemiyorum.

RUH - Son kez dinle.

HANSEL - Hayırrr. Ne güç istiyorum, ne zenginlik ne de akıl.

RUH - Ama bu gün söyleyeceklerim bunlarla ilgili değil.

HANSEL - Neyle ilgili peki?

RUH - Çok güzel şeyler gördüm ben. Çok güzel.

HANSEL - Anlat bakalım neymiş gördüğüm?

RUH - Şu gördüğün dağın ardında bir nehir var. Onun kıyısında da bir han.. O han da ise

güzeller güzeli bir kız.. Güzeller güzeli.

HANSEL - Ben Papalina'dan daha güzel bir kız düşünemiyorum. Anlamıyor musun?

RUH - Ama bu kızın muhteşem bir becerisi var.. Papalina'da olmayan.

HANSEL - Neymiş o?

RUH - Bu kızın, küçücük güvercinleri bile kıskandıracak, minicik ayakları var.. Ve bu minicik ayakları üstünde öylesine güzel raks ediyor ki aklın durur.

HANSEL - Dans mı ediyor?

RUH - Ona dans etmek değil ibadet denir..  ylesine Őir dolu ki, sanki kanatlanıyor sanki bulutlarda dolaşıyor.. Onunla birlikte sanki sen de göklere çıkıyorsun.. Senin Papalina'nda olmayan ayaklarıyla böylesine bir gösteri yapabilir mi sana? Söyle yapabilir mi?

HANSEL - Őeeyy, yapamaz tabii...

RUH - Bu güzelliği görmek istemez misin?

HANSEL - çok mu uzakta bu han?

RUH - çok uzak sayılmaz.. Hemen gidip dönülebilir.

HANSEL - Ama ben ruhsuz nasıl yaşarım karada?

RUH - Ben buradayım Hansel. Tekrar bedenine alabilirsin beni.

HANSEL - Ama o zaman denize dönemem.

RUH - Gidip geldikten sonra beni tekrar çıkarırsın bedeninden.

HANSEL - Evet o olabilir.

RUH - Bıçağın yanında mı Hansel?

HANSEL - Yanımda..

RUH - Hadi, hadi o zaman elimizi çabuk turalım. Al beni bedenine. Çağır beni tekrar.

HANSEL - (İKNA OLMUŞTUR. BIÇAĞINI ÇIKARIR RUHUNUN ÖNÜNDE DURUR GÖLGEYİ KESER VE BUYURUR) Ey ruh, benim olan ruh. Sana emrediyorum, vücuduma geri dön. (IŞIKLAR DEĞİŞİR, BİR SPOT IŞIKLA ŞİMŞEKLER ÇAKAR MÜZİK YÜKSELİR... KÖŞEDEKİ SPOT YANAR VE Peter Pan'İ GÖRÜRÜZ.)

PETER PAN - Gördünüz ya çocuklar, ruh sonunda Hansel'i kandırdı. Demek ki her insanın zayıf olduğu bir yanı var.. Görelim bakalım zaman ne gösterecek? Hansel bu çapraşık duygudan nasıl kurtulacak? Ruh muradına erebilecek mi? Ben gidip şu Pitkin Dedeyi teselli etmeliyim. Çok ihmal ettim onu. Çok üzüldü zavallı. (SAHNENİN ÖTEKİ YANINA YÜRÜRKEN IŞIK KULÜBENİN ÖNÜNÜ AYDINLATIR DEDE OTURMUŞ ACI ACI DÜŞÜNMEKTEDİR)

PETER PAN - Merhaba Pitkin Dede.

DEDE - Merhaba evlat, merhaba.  ld m bittim. Her yerde aradım Hansel'i ama bulamadım. Sanki yer yarıldı dibine girdi. Ya da deniz yuttu oğlumu. Artık en küçük bir umudum kalmadı. Bulamayacağım.

PETER PAN -  z lme dede. Ben buldum onu.

DEDE - (HEYECANLA) Buldun mu, nerede, çabuk söyle, abuk?

PETER PAN - Dur dedeciğim heyecanlanma söyleyeceğim. Şu dağın ardındaki handa raks eden, dünya güzeli bir kızı izlemeğe gitti az evvel.

DEDE - Tanrım, tanrım sana Őükürler olsun, oğlumu buldum sonunda, sana minnettarım.. Sağol Peter, sen de sağol.. Gel seni bir öpeyim. ( PER) Sağol evlat.. Gidiyorum ben. Oğlumu görmeye gidiyorum. Şu sakat bacağıma rağmen gidiyorum. (DEDE SANKİ GENÇLEŐMİŐ GİBİ KOŞARAK ÇIKAR)

PETER PAN - (ARKASINDAN) HoŐcakal dede.. KoŐma, yorma kendini.. Nasıl sevindi değıl mi ocuklar? Bakalım bulabilecek mi torununu? Hadi izleyelim. Bakalım hayallerimiz bizleri nereye götürecek?

İŞIKLAR KARARIR-BİR DOĞU MÜZİĞİ EŞLİĞİNDE YENİDEN YANARKEN SAHNEDE DANS EDEN PAPALİNA GÖRÜLÜR-EŐSİZ BİR GÖSTERİDİR BU. SEYİRCİNİN ARKASINDAN GİREN HANSEL RUHUyla KOnuŐMAKTADIR-RUHUN SESİ BOŐLUKTAN-EKOLU BİÇİMDE BANTDAN GELİR.

HANSEL - O harika dans eden kızı burada mı gördün?

SES - Hayır burası değil.

HANSEL - Yani devam ediyoruz aramağa, öyle mi?

SES - Evet devam ediyoruz. SEYİRCİNİN ARDINDA ONLAR KAYBOLURKEN DEDENİN SESİ DUYULUR UZAKLARDAN-HANSELİ ÇAĞIRMAKTADIR.

DEDE - Hansel oğlum neredesin? Benim deden.. Hansel.. Hansel....

Işık kaybolurken sahnede dans eden Papalina yeniden görünür..

HANSEL SALONUN BİR BAŞKA YERİNDE GÖRÜNÜR GÖRÜNMEZ PAPALINA'NIN IŞIĞI SÖNER.

HANSEL - Öldüm yürümekten. Hani nerede dans eden kız? Burası mı?

SES - Hayır burası değil..

HANSEL - Hani çok yakındı? Hani gidip dönecektik hemen? Ben artık yürüyemiyorum. Hem açlıktan ölmek üzereyim. Bak hava da kararıyor.

SES - Bir yerde kıvrılır uyuruz. Yarın gideriz dans eden kıza.

BU ARADA SAHNEYE YAKLAŐMIŐLARDIR SAHNEDE YERE OTURMUŞ BİR ADAM VARDIR YANINDA BULUNAN BİR SEPETTEN YEMEK YEMEKTEDİR HANSEL ONA YAKLAŐIR.

SES - Git o adamdan yemek aŐır hadi.

HANSEL - Saçmalama. Ben hırsız mıyım?

SES - Açlıktan geberecek misin?

HANSEL - Hırsızlık yapacağıma ölmeyi tercih ederim.

ADAM DEHŐETLE KENDİ KENDİNE KONUŐAN HANSEL'İ SEYRETMEKTEDİR.

SES - Hadi aptallık etme, git al adamın yemeğini.

HANSEL - (BAĞIRARAK) Hayırrrr...

TACİR - Merhaba yabancı, bir derdin mi var?

HANSEL - Yoo, hiçbir derdim yok.

TACİR - Hayır, kendi kendine konuŐuyorsun da..

HANSEL - Kendi kendime mi?

TACİR - (ÇEKİNEREK) Ya da bana öyle geldi.

SUSKUNLUK....

SES - Hadi aptallık etme al yemekleri..al... al... al.....

HANSEL - Hayırrrr.....

SUSKUNLUK

TACİR - (KORKUYLA AMA SEVECEN) Otur.. (HANSEL DENİLENİ YAPAR) Bir şeyler yemek ister misin?

HANSEL - Sağol..

TACİR - ekinme, al.. buyur.. İstediğin kadar yiyebilirsin.. HANSEL ALIP YEMEęE BAŞLAR-GİDEREK DAHA İŞTAHLA YER TACİR GÜLÜMSER. Bu kadar atın madem neden istemedin bašta? İnsanız hepimiz, bir gün de sen bana ikram edersin.. İnsanlar birbirini sevmeli, yardım etmeli, öyle değil mi?

SUSAR O SIRADA RUHUN SESİ YANKILANIR AL AL AL

TACİR - Ben tacirim. Hep gezerim. Diyar diyar... Hem alışveriş eder para kazanır, hem de senin gibi böyle yeni insanlar, yeni kardeşler tanırım. Bunun zevkini dünyada hiçbir şeye değişmem. Demin de dediğim gibi insanlar birbirini sevmeli. Herşey iyilik ve sevgi üstüne kurulmalı bu dünyada. Öyle değil mi? SUSKUNLUK Doymadınsa, daha alabilirsin. Hatta hepsini yiyebilirsin.. Çekinme lütfen...

HANSEL - Sağol, doydum..sağol..

TACİR - Eeee tanışalım mı artık? Benim adım Sinbad. Seninki nedir?

HANSEL - Ben de Hansel.. İskoçyalıyım.. Balıkçılık yaparım. Nehir kıyısındaki bir hanı arıyorduk, yolumuzu kaybettik.

TACİR - Kiminle arıyordun, bir arkadaşınla mı?

HANSEL - şey, yani ben tek başıma arıyordum. Tek başıma..

TACİR - (BİR AZ şAŞIRMIŞ)Yaa? Neyse.. Ama artık hava karardı, yarın ararsın.. Ben burada geçireceğim geceyi. şöyle kıvrılıp uyuyacağım, istersen sen de uyu. Hem birbirimize can yoldaşı oluruz. Tamam mı?

HANSEL - Sağol... Başka  are yok anlaşılan... (UZANIR) İyi uykular.

TACİR - (O DA KIVRILIR) Sana da Hansel. Sana da iyi uykular...

MÜZİK VE IŞIK EŞLİĞİNDE BİR ZAMAN AŞIMI VERİLİR

MÜZİK SUSAR - BİR SÜRE SESSİZLİKTEN SONRA

SES - (RUH) Hansel... Hansel... Uyan... Uyan Hansel.

HANSEL KIPIRDANARAK UYANIR

SES - Kalk kalk... HANSEL DİKİLİR.

SES - Sinbad'ın baş ucundaki torbayı görüyor musun? İçi altın dolu. Al onu.. Al onu.. Al onu...

HANSEL - Hayır.. Alamam. Ben hırsız değilim. Hayır.

SES - Al onu Hansel.. Al. Zengin oluruz. Bizim olsun o altınlar. Al onu.

HANSEL - Hayır diyorum. Hayır. Ne kötüsün sen, sen benim ruhum olamazsın.

SES - Kalk ve al Hansel... Al Hansel.. Al Hansel.. Al Hansel... Al Hansel...

HANSEL BİR UYURGEZER GİBİ KALKAR RUHUN İSTEDİĞİNE UYMAYA BAŞLAR

SES - Korkma Hansel. İini rahat tut. Eğil ve al onu. Hadi. Hadi. Hadi. Sonra kaçıp gideriz. Al onu. Al onu. Al onu.

Hansel eğilmiş tam alırken sinbad uyanır ve görür.

TACİR - Hansel, ne yapıyorsun? Delirdin mi sen? Onlar benim.

SES - Al onu.. Al onu.. Al onu..

HANSEL TORBA ELİNDE AYAĞA KALKMIŐTIR.

TACİR - Hansel, ben, ben sana iyilik ettim. AŐıma ortak ettim seni, sana kardeŐlik ettim. Nasıl yaparsın Hansel?

SES - İt onu d ŐŐ n. İt onu d ŐŐ n.

HANSEL DENİLENİ YAPAR.

TACİR - Hansel lütfen sen bu kadar kötü olamazsın. İsteseydin ben verirdim sana. Lütfen..

SES - Vur kafasına Hansel.. Vur kafasına. Vur kafasına.

HANSEL SESE UYAR VE TACİR'İN KAFASINA TORBAYLA VURUR ADAM YERE DÜŞER AYNI ANDA IŞIKLAR DEĞİŞİR. HANSEL PANİK VE ŞAŞKINLIK İÇİNDE KOŞARAK GİRER.

HANSEL - Tanrım ne yaptım ben? Nasıl yaptım bunu? Nasıl uydum o kötü ruhumun dediklerine? Nasıl yaptım ben?

SES - Rahat ol Hansel. Rahat ol aldırma.

HANSEL - Sus dinlemek istemiyorum seni. Sus. Senden nefret ediyorum. Neden yaptırdın bana bu kötülüğü, neden?

SES - Neden mi? Dinle Hansel. Sen beni vücudundan kopartıp attın. Başiboş bıraktın beni. Yalnız bıraktın.. Bütün bu kötülükleri işte o zaman öğrendim. Kendimi savunmak için Hansel.

HANSEL - Kötülüklerine kılıf arama. Beni ortak etme onlara, anladın mı? Sen çok kötüsün. Tanrım nasıl kandım sana? İçimdeki sevgiyi bile unutturdun bana.

SES - Üzülme Hansel, bak elindekiler artık bizim. Biz de zenginiz. Dilediğimiz gibi yaşayacağız artık. Gönlümüzce..

HANSEL - (ELİNDEKİ ALTINLARI FARKEDER - FIRLATIR YERE VE ÜSTÜNDE TEPİNMEĞE BAŞLAR) Hayır.. İstemiyorum bunları. Seninle yaşamak da istemiyorum kötü ruh.. Şimdi

kurtulacağım senden. Yeniden kurtulacağım.

Bıçağına sarılır gölgesini kesmeğe uğraşır. Emrediyorum sana  ık vücudumdan. Defol, defol..
İstemiyorum seni.

SES - Kahkahalarla gülmektedir.

HANSEL - Emrediyorum  ık vücudumdan  ık..  ık diyorum sana.

SES - İnsan ruhunu bir kez kovabilir Hansel. Sadece bir kere. Artık o elindeki bıçağın hiçbir
hükmü kalmadı. Artık sonsuza kadar içindeyim. Artık benimle yaşamak zorundasın unutma
bunu. Bundan böyle benden vazge emezsin.

YİNE GÜLER

HANSEL - O kahrolasıca cadı bunu bana neden söylemedi? Tanrım yardım et bana. Ah keşke
dedem burada olsaydı. Dedeciğim dedeciğim...

DEDE - ARKADAN GİRER... Hansel yavrum neredesin? Hansel...

HANSEL - SAHNEDE. Dedemin sesi bu. Dede! Dedeciğim buradayım.

SAHNEYE ÇIKAR KUCAKLAŐIRLAR.

DEDE - Oğlum benim. Nasıl aradım seni bir bilsen.. Ama sonunda sana kavuştum..

HANSEL - Dedeciğim, bağışla beni seni çok  zd m.

DEDE - Neyin var, neden bu kadar  fkelisin?

HANSEL - Ruhum dede, ruhum bana olmadık kötülükleri yaptırıyor.

DEDE - Ama sen onu çok başıboş bıraktın oğlum. İnsan ruhuna hep sahip çıkmalı, onu her türlü kötülükten korumalıdır. Onu tertemiz, saf kılmalıdır. Öyle değil mi?

HANSEL - Haklısın dede, keşke onu içimden atmasaydım. şu anda inan ki ne yapacağımı bilemiyorum

PETER PAN - (YAKLAşARAK)  z lme Hansel bir çözüm buluruz,  z lme.

HANSEL - Peter Pan nasılsın?

PETER PAN - İyiyim, merak etme...

HANSEL - Ben mahvoldum, bu ruh bana en büyük kötülükleri yaptırdı. Bana ekmek veren, dünya güzeli bir adamı öldürttü bana. Mahvoldum.

PETER PAN - O  lmedi ki Hansel, yalnızca bayıldı.

HANSEL -  lmedi mi?

PETER PAN -  lmedi tabi...Bak, bak geliyor o taraftan, hadi kendisinden özür dile. Hadi.

KAFASI SARGILI OLARAK SİNBAD GİRER.

HANSEL - Bağışla beni Sinbad. Lütfen. Bak altınların burada. Bir teki eksik değil..

TACİR - önemli değil Hansel...Ben zaten biliyordum senin kötü bir insan olmadığını.

PETER PAN - Sarılın bakalım o zaman iki kardeş gibi. Hadi durmayın. Sarılısınlar mı çocuklar ,ha ne dersiniz? Bakın duydunuz mu çocuklarda öyle istiyor. Bumdan böyle Pitkin dede hepimizin dedesi olsun, bizler de kardeşler, ağabeyler, ablalar olalım sizlere, olur mu ocuklar? İster misiniz?

HANSEL - İyi de bu ruhum bana yeniden kötülük yaptırmaya kalkarsa, ne yaparım ben?

DEDE - Hansel, sen onu bedenine aldığında, kalbine almış mıydın?

HANSEL - Hayır. Çok kızgınım ona.

DEDE - Olmaz,kalbinde saklayacaksın ki onu, seni sevsin, senin sıcaklığınla mutlu olsun ve

kötülük yapmasın, yaptırmasın.. Hadi barış onunla, hadi oğlum al onu kalbine.

HANSEL - Alayım mı çocuklar ne dersiniz, siz karar verin... Peki, peki hem dedemin hem de sizlerin hatırı için bağışlıyorum ben de onu. Evet alıyorum onu kalbime.

SES - (ÇOK MUTLU BİR SESLE) SAĞOL HANSEL SAĞOL HANSEL SAĞOL HANSEL

PETER PAN - Duydunuz değil mi  ocuklar. Demek ki insan kalbiyle, ruhuyla, duygularıyla bir bütün bu dünyada. Birbirlerinden ayrılmayan kavramlar.  nemli olan onların bir uyum, bir bütün, bir sağlıklı yapı içinde birlikte olmaları.. O zaman ne kötülükler olur dünyamızda, ne çirkinlikler.. Öyle değil mi  ocuklar?

HANSEL - Peki Papalina ne olacak Peter?

PETER PAN - Birakalım herkes ait olduğu yerde, mutlu olduğu ortamda yaşasın Hansel..

HANSEL - Peki ben onu bir daha göremeyecek miyim?

PETER PAN - Neden göremeyeceksin kardeşim? Ne zaman denize a ılsan o gene sana şarkılarıyla eşlik edecek. Sevgisiyle yalnız bırakmayacak seni. Ne seni ne de başkalarını. En çok da şu salonda bizleri izleyen dünya güzeli çocukları..  nemli olan sevgiler tam olsun yüreklerimizde. Hem yüreklerimizde hem hayallerimizde.. O zaman, o zaman masallar bile sevgiyle dolar. Hem de dolup taşar..  ylesine taşar ki asırlar ötesine bile ulaşır.. Tabii ya, bakın ben nasıl geldim yıllar ötesinden.. Niye?  nk  yüreğimde eksilmeyen bir sevgi denizi var. Gencecik..  ylesine coşkulu ki, dünyanın tüm çocuklarına yeter.. Hepinize.. Hadi bakalım, bu günlük kapatalım mı hayat perdemizi? Hem unutmayın ben konuğum sizlere.. Daha bir sürü işim var. Dünyanın bütün ülkelerindeki çocuklar beni bekliyor. Onlara da sözüm var.. Gitmek zorundayım.. Ama üzülmeyin gene geleceğim sizlere. Nasıl gelmem, öyle güzel şeyler yaşadım ki sizlerle.. Unutabilir miyim sanıyorsunuz?

HANSEL - Bizler de seni unutmayacağız Peter Pan.. Öyle değil mi ocuklar?

DEDE - Tabi evlat.. Hiçbirimiz.. Şimdi dilerseniz sevgili çocuklar, bir armağanla uğurlayalım sevgili Peter Pan'ı.. Ona sevgi dolu, dostluk dolu, güzellik dolu bir Şarkı sunalım.. İster misiniz?

ŞARKI

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

SEVGİMİZE

MUTLU OLDUK

BİZ BİZE

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

KENETLENSİN ELİMİZ

BİRBİRİMİZE

GELİN HEPİMİZ

GELİN BİZLERE

NEŞ'E KATALIM

NEŞ'EMİZE

BİZLER ÇOCUKLARIZ

BİZLER D NYAYIZ

TOPLANDIK HEPİMİZ

DOSTLUĞA KARDEŞLİĞE

DOĞRULUĞA İYİYE.

GÜZELLİĞE NEŞEYE

TOPLANDIK HEPİMİZ

SEVGİYE BERABERLİĞE

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

BAŞLASIN HAYALLERİMİZ

BİTSİN HEP BİZ BİZE

GELİN HEPİNİZ

GELİN BİZLERE

EL SALLAYALIM

BİRBİRİMİZE

EL SALLAYALIM

GİDENLERİMİZE

SEVGİLERLE

SEVGİLERLE

SEVGİLERLE

BİRBİRİMİZE

ŞARKININ SONUNA DOĞRU PETER PAN YAVAŞ YAVAŞ, SEYİRCİNİN ARASINDAN UZAKLAŞIR. BU BİR ÇEŞİT ONUN DA UĞURLANMASIDIR.